

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΝ ΤΗ ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΑ*

δότης ἀγαθῶν αἰτήσεων (Εἰσμ. 143, 13 Κοσμᾶς).

δοὺς δι' ἔμφυσήματος πνεῦμα τὸ ἅγιον (Πέμπτ. πρωτὶ Μυροφόρων Στιχηρ. α' Ἀποστίχ. Αἰνων)· δοὺς πᾶσι πιστοῖς θεογονώσιας φωτισμὸν (ΚΘ' 243,127 Δαμ.).

δρασόμενος τοὺς σφοδρῶς (Παρακλ. ἤχ. α' Κυρ. πρωτὶ Καν. (β') φδ. ε' τροπ. α').

δροσίσας τοὺς παῖδας ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς (Εἰσμ. 319,27 Δαμ.).

δρόσος θεία δροσίζουσα τοὺς ἑκτακέντας τῶ καύσωνι τῆς ἁμαρτίας (ΚΘ 24',120 Δαμ.)· δρόσος ὀφθείσα ἐν τῇ καμίνῳ (Παρακλ. ἤχ. δ' Τετάρτ. πρωτὶ Καν. (α') φδ ζ' Θεοτ. Ἰωσήφ)· δρόσος οὐράνιος (ΚΘ 49,157 Μητροφάνης)—οὐράνιος δροσίζουσα πάντας τοὺς κεκρατημένους τῇ δίψει τῆς ἁμαρτίας (ΚΘ 49,158 Μητροφάνης) δρόσος σεπτὴ († Στιχηρ. Προπατόρων).

δυνάμενος ὅσα θέλει (Καν. Ἀπόκρω φδ. θ' Θεοτ. Θεόδωρος)· δυνάμενος μόνος ἀφιέναι τὰς ἁμαρτίας τῶν βροτῶν (ΚΘ 159,53).

δύναμις ἀπειροδύναμος (Παρακλ. ἤχ. γ' Δευτ. πρωτὶ Καν. (β') φδ γ' τροπ. γ' Θεοφάνης)· δύναμις τοῖς ἀσθενοῦσιν, ἀνάστασις τοῖς πεσοῦσι καὶ ἀφθαρσία τοῖς τεθνεῶσι (Παρακλ. ἤχ. β' Κυρ. πρωτὶ Καν. (β') φδ. α' τροπ. α')· δύναμις ἡ τοῦ παντὸς βασιλεύουσα († Καν. εἰς ἀθλητὰς καὶ ἁγίους, φδ. θ' τροπ. δ' Ἰωσήφ)· δύναμις τοῦ Θεοῦ (Ἐξαποστειλ. προεόρτ. Χριστουγέννων)· δύναμις τοῦ Πατρὸς ἐνυπόστατος († Καν. Ἰωάν. Εὐχαΐτου φδ γ' Θεοτ. Θεοφάνης)· δύναμις τοῦ ὑψίστου Θεοῦ (Ἀντίφωνον ΙΓ' (β') μεγάλ. Παρασκ)· δύναμις τοῦ ὑψίστου Πατρὸς (ΚΘ 32,33 Μαν. ρήτωρ)—τοῦ ὑψίστου ἐλευθερώσας παθῶν καὶ ἀσθενείας τοὺς βροτοὺς (ΚΘ 159,22)

δυναμῶν τὰ πάντα ἐν ἰσχύϊ (Παρακλ. ἤχ. πλ β' Παρατκ. πρωτὶ Καν. (α') φδ. γ' τροπ. δ' Ἰωσήφ).

δύνας ἐν τάφῳ ἀνέτειλε λάμψας ἡλίου φαιδρότερον καὶ τοὺς πιστοὺς καταυγάσας (Κυρ. Μυροφόρων Καν. Θεοτ. φδ. θ' τροπ. β' Ἰωσήφ Στουδίτης).

δυνάστης κραταῖος δυνατὸς ἐν πολέμῳ, ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης (Πέμπτ. Ἀναλήψεως ἰδιόμ. β' Ἀποστίχων)· δυνάστης λύσας τοὺς

*) Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου Τόμου ασλ. 179.

υἱοὺς τῶν πεπεδημένων (ΚΘ 79, 193 Εὐχ.)· δυνάστης μακάριος
·† Καν. (Ϛ) εἰς Πέτρον ᾠδ. ζ' τροπ. γ' Εὐχ.)

δυνατὸς (Παρακλ. ἦχ. πλ. δ' Πέμπτ. πρωτ' Καν. (α') ᾠδ. α' τροπ. γ')· δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ (ΚΘ 44, 240 Εὐχ.)· —ἐν ἰσχύϊ, κραταιὸς ἐν πολέμῳ ΚΘ 186 109 Εὐχ.).

δωρούμενος ἁγιασμὸν τοῖς τοῦτον ἁγιάζουσι (ΚΘ 244, 138 Δαμ.)· δωρούμενος πᾶσιν ἀπάθειν (Στιχηρ. γ' Σαββ. τῶν Βαΐων)· δωρούμενος πᾶσι ζωὴν αἰώνιον (Καθ. Τετάρτ. πρωτ' Α' ἔβδ. νηστειῶν)· δωρησάμενος τὴν εἰρήνην αὐτοῦ τοῖς ἀποστόλοις (Παρακλ. ἦχ. βαρὺς Πέμπτ. πρωτ' Καν. (α) ᾠδ. ε' τροπ. α' Ἰωσήφ)· δωρησάμενος μετάνοιαν τοῖς βροτοῖς εἰς σωτηρίαν (Τριτ. Τυρινῆς Καν. ᾠδ. θ' τροπ. α' Ἰωσήφ Στουδίτης)· δωρησάμενος τοῖς θνητοῖς τὴν διαμένουσαν ζωὴν εἰς αἰῶνας αἰῶνων (Κυρ. Μυροφόρων Καν. Θεοτ. ᾠδ. ζ' τροπ. α' Θεοφάνης)· δωρησάμενος ὕδωρ ἀφέσεως τῇ Σαμαρείτιδι πηγῇ ὑπάρχων ζωῆς (Κυρ. Σαμαρείτιδος Καν. (δ') ᾠδ. ε' τροπ. δ' Ἰωσήφ Στουδίτης).

Ε'

Ἐαρ γλυκὴ (ἐγκώμιον μεγ. Σαββ. στάσις γ' τροπ. ιζ) ἔαρ τὸ θεῖον ὄλερ ἐμήνησεν ἢ ὥραία τρυγῶν καὶ χελιδῶν ἢ ἠδύλαλος, ὁ Πιρόδρομος (Παρακλ. ἦχ. δ' τριτ. πρωτ' Καν. (β') ᾠδ. θ' τροπ. β' Ἰωσήφ.)· ἔαρ τῆς σωτηρίας (ΚΘ 52,55 Ἰγνάτιος)

ἐγείρας ἐξ ὕπνου καὶ τῆς φθορᾶς ζωὴν (Καν. μεγάλ. Σαββ. ᾠδ. ε' τροπ. γ' Μάρκος)· ἐγείρας ἡμῖν κέρας σωτηρίας (Σαββ. Γ' ἔβδ. νηστειῶν Τετραῶδ. (β') ᾠδ. θ' Θεοτ. Θεόδωρος)—κέρας σωτηρίας ἐν οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ (ΚΘ 109, 165 Εὐχ.)· ἐγείρας τὸν λυθέντα ναὸν τοῦ σώματος ἐκ τάφου (Κυρ. Μυροφόρων Καν. (β') ᾠδ. ζ' τροπ. γ' Ἀνδρέας)· ἐγείρας νεκρὸν τετασταῖον ἐκ τάφου καὶ τῆς χήρας τὸν υἱὸν καὶ σφίγξας παράλυτον ἐν κλίνῃ Κυρ. Μυροφόρων Καν. (γ') ᾠδ. η' τροπ. ζ' Ἀνδρέας)· ἐγείρων ἀπὸ γῆς πενιχροὺς καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν ταπεινοὺς (Εἰσμ. 19, 16 Ἀνδρέας).

ἐγεργίς πεπτωκότων στεροῶ († Κοντ. Μεσοπεντηκ. στροφή ι' Ρωμ.).

ἐγκαινίσας εἰρήνην πλουσίαν τοῖς πέρασιν (Παρασκ. Τυρινῆς. Τριῶδ. ᾠδ. η' τροπ. β' Ἰωσήφ Στουδίτης)

ἐγκαινιστής τῆς εἰσόδου τῶν ἁγίων νῦν ἀρχιερεὺς ὁ ἀμήτωρ καὶ ἀπάτωρ ὡς ἀθη κεχρισμένος († Στιχηρ. προεορτ. Χριστουγέννων).

ἐγκαλλώπισμα τῶν πιστῶν (Παρακλ. ἤχ. πλ. β' Παρασκ. πρωτὶ Καν. (α') φδ. α' Θεοτ. Ἰωσήφ).

ἐδαφίσας πρὸς τὴν τοῦ Κρανίου Πέτρου τὸν ὄφιν καθάπερ νήπιον (Παρακλ. ἤχ. δ' Κυρ. πρωτὶ Καν. (β') φδ. θ' τροπ. α' Δαμ.)

ἐδράσας τὴν γῆν καὶ συνάξας τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν καὶ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ποιήσας ὑπάρχειν καὶ πᾶσι χορηγῶν πνοὴν καὶ ζωὴν (Κοντ. 40 μαρτύρων στροφή α' Ρωμ.)· ἐδράσας ἀσχέτως τὴν γῆν ἐφ' ὑγρῶν θεμελίων καὶ στερεώσας ἀπτότως οὐρανὸν δεύτερον ἐπὶ ὑδάτων († Καν. (γ') εἰς Προδρόμον φδ. α' τροπ. δ' Εὐχ.)· ἐδράσας τὴν γῆν καὶ σφραγίσας τὴν θάλασσαν († Κοντ. μεγάλ. Σαββ. στροφή Ρωμ.)· ἐδράσας γῆς τὸν πυθμένα τῇ βάσει πηξάμενος ἐπὶ ἀπέριων ὑδάτων (Εἰσμ. 147, 61 Ἀνδρέας)· ἐδράσας ἐν σοφίᾳ οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν († Κοντ. τῶν ἐν Κρήτῃ ι' μαρτύρων στροφή β' Ρωμ.)· ἐδράσας πάντα θεῖφ νεύματι (Παρακλ. ἤχ. β' Κυρ. πρωτὶ Καν. (α') φδ. γ' τροπ. α' Δαμ.)· ἐδράσας νεύματι τὴν κτίσιν εἰς ἀεικίνητον στάσιν (Εἰσμ. 277, 11 Ἀγαλλιανὸς μοναχός).

εἰδὼς ἀπάντων τὰ συμφέροντα (Σαββ. πρὸ τῆς Ἀπόκρως Καν. φδ. ε' τροπ. γ' Θεόδωρος)· εἰδὼς τὰ κρύφια (ΚΘ 159, 114)

εἰκὼν ἀπαράλλακτος, σφραγὶς ἀναλλοίωτος καὶ ἀκίνητος τοῦ ὄντος γέννημα τοῦ νοῦ καὶ φρικτὸν ὄρημα καὶ ἐκσφραγίσμα, δόξης ἀπαύγασμα δύναμις ὑψίστου καὶ βραχίων († Σιχηρ Μεταμορφώσεως Θεοφάνης)· εἰκὼν τοῦ πατρὸς ἀχειροποίητος καὶ ἀπαράλλακτος († Ἰδιόμ. ἐγκαινίων ναοῦ)· εἰκὼν ἀπαράλλακτος τοῦ ὄντος σφραγὶς ἀκίνητος καὶ ἀναλλοίωτος, σοφία καὶ βραχίων καὶ σθένος καὶ δεξιὰ τοῦ ὑψίστου (Αδγ. 5' Καν. (α') φδ. θ' τροπ. δ' Κοσμᾶς)· εἰκὼν ἀπαράλλακτος τοῦ πατρὸς καὶ οὐσία καὶ δύναμις (Εἰσμ. 300, 1 Κυπριανός).

εἰληφῶς ἀνελλιπῶς ἐκ τῆς Παρθένου ὄλον τὸν ἀνθρώπον (Παρακλ. ἤχ. γ' Δευτ. πρωτὶ Καν. (β') φδ. γ' Θεοτ. Θεοφίνης)· εἰληφῶς τὴν καθ' ἡμᾶς φύσιν καὶ ἄτρεπτος διαμείνας (Παρακλ. ἤχ. πλ. δ' φδ. α' Θεοτ. Μητροφάνης).

εἰλιθεις σπαργάνοις διέρρηξε τοὺς χιτῶνας τῆς ἀρχαίας κατακρίσεως καὶ ἡμᾶς ἀφθαρσίαν περιέβαλε († Καν. τῶν ἐν Κρήτῃ ι' μαρτύρων φδ. γ' τροπ. α' Γεώργιος).

εἰρηνάρχης (ΚΘ 6,66).

εἰρήνη ἡ ὄντως Θεοῦ (ἐωθινὸν ἀναστ. 5')· εἰρήνη ἡ πάντα νοῦν ὑπερέχουσα (Κυρ. ἀγ. Πάντων Καν. (γ') φδ. ε' τροπ. α')· εἰρήνη καὶ ἀνδρισμὸς ἀγάπης (Εἰσμ. 228, 22 Δαμ.)· εἰρήνη ἡ καταπραΰνουσα τῶν

παλαιῶν ἀνθρώπων πόλεμον πρὸς τὸν Θεόν (ΚΘ 243, 38 Δαμ.)· εἰρήνης χορηγὸς καὶ γαλήνης πρύτανις († Καν. Ἀκαθίστου ᾠδ. ζ' τροπ. γ').

εἰρηνοποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τοῖς ἀνθρώποις († Καν. (δ') εἰς Χρυσόστομον ᾠδ. θ' Θεοτ. Εὐχ.).

εἰσελθὼν καὶ ἐξελθὼν καὶ διοδεύσας τὴν πύλην (τὴν Θεοτόκον) καὶ τὰς κλεῖς μὴ λύσας τῆς παρθενίας (Κυρ. Ἀπόκρως Καν. ᾠδ. ζ' Θεοτ. Θεόδωρος)· εἰσελθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων (Παρακλ. ἤχ. πλ. α' Στιχ. δ' Αἰῶν Κυρ. πρωτ').

εἰς τῆς Τριάδος (Παρακλ. ἤχ. πλ β' Πέμπτη πρωτ' Δόξα Ἀποστιχ. Αἰῶν)· εἰς τῆς Τριάδος ἓν δυοῖ τελεταῖς φύσει (Καν. Θεοδ. ᾠδ. θ. τροπ. γ' Δαμ.)· εἰς ὧν τῆς Τριάδος γενόμενος σὰρξ ὥραθη οὐ τρέψας τὴν οὐσίαν, οὐδὲ φλέξας τὴν γαστέρα τῆς τεκούσης (Τετάρτ. Μεσοπεντηκοστῆς Καν. (β') ᾠδ γ' Θεοτ. Ἀνδρέας)· εἰς τῷ προσώπῳ ἀλλὰ διπλοῦς τῇ φύσει (ΚΘ 158, 168).

ἐκβλύσας κρουνοὺς καθαρκτικοὺς νυγεῖς τὴν πλευρὰν (ἐγκώμιον μεγ Σαββ. στάσις α' τροπ. λθ')· ἐκβλύσας ὕδωρ ἐκ πέτρας ἀκροτόμου (ΚΘ 4,125 Εὐχ.).

ἐκδιώκων πειρασμὸν ἅπαντα καὶ θράσος βαρβάρων καὶ αἰρέσεων (Παρακλ. ἤχ. πλ. β' Κυρ. ἔσπ Στιχηρ. ε').

ἐκθέμενος νόμον καὶ διδάγματα προφητῶν (Ἀντίφωνον Η' μεγ. Παρασκ.).

ἐκθρέψας πέντε ἄρτοις χιλιάδας πεινόντων καὶ περισσεύσας τοῦ κόρου τὰ λείψανα εἰς ἄλλας μυριάδας (Τετάρτ Μεσοπεντηκοστῆς Καν. (β) ᾠδ. ζ' τροπ. δ' Ἀνδρέας).

ἐκκαθαίρων τὸ δύσμορφον αἴσχος τῆς ἁμαρτίας ἐδείχθη μόνος ἁμαρτίας ἐλεύθερος (Παρακλ. ἤχ. β' Σαββ. πρωτ' Καν. (β' ᾠδ. η' τροπ. β' Θεοφάνης).

ἐκκενωμένος λόγῳ ἔβλυσε ἀθανασίας σταγόνας δι' ὧν ἐκάθιξε παθῶν τὸ ἀνθρώπινον (Παρακλ. ἤχ. α' Τετάρτ. πρωτ' Καν. (α') ᾠδ. θ' τροπ. β' Ἰωσήφ).

ἐκκενώσας τὰ ταμεῖα τοῦ ἄδου καὶ ζωώσας τοὺς ἀπ' αἰῶνος τεθνήξαντας (Δευτ. Πεντηκ. ἔσπ. Στιχηρ. β').

ἐκλάμπας ἐκ πατρὸς (Καν. (β') ᾠδ δ' Θεοτ. Δ' Κυρ. νηστειῶν. Ἰγνάτιος)—ἐκ πατρὸς ἀχρόνως (Καν Λαζάρου ᾠδ δ' Δόξα Ἀνδρέας) ἐκλάμπας ἀσυνδιάστως ἐξ ἀκηράτου πατρὸς (Παρακλ ἤχ. πλ. α' Κυρ. πρωτ' Καν (α') ᾠδ γ' Θεοτ. Δαμ.)· ἐκλάμπας ἀχρόνως πρὸς

αἰῶνιων ἐκ πατρὸς προανάρχου (ΚΘ 162 85 Θεοφάνης)· ἐκλάμπας ἐκ νεφέλης κόρης καθαρᾶς († Καν. (Ϛ') Προδροίμου ᾠδ. ζ' τροπ. β' Εὐχ.) ἐκλάμπας τῷ κόσμῳ τὸ φῶς (Εἰσμ. 339,26 Ἀνδρέας)

ἐκλυτρούμενος ἡμᾶς τῆς ἀλογίας τῶν παθῶν (ΚΘ 38,129 Ἰωσήφ)· ἐκλυτρωσάμενος τὴν φύσιν ἡμῶν ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ ἄδου καὶ κατακλείσας αὐτὸν ἐν φρουραῖς αἰωνίαις († Καν. Σάβα Στρατηλάτου ᾠδ. α' τροπ. α' Γεώργιος)· ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς θανάτῳ τοῦ θανάτου τοῦ πικροῦ (Σαββ. πρὸ τῆς Ἀπόκρῳ Προσόμ. β' ἔσπερ.).

ἐκμαγεῖον τοῦ πατρὸς († Καν. ἁγ. Δημητρίου ᾠδ. γ' τροπ. γ' Κ)τίνος Πορφυρογέννητος).

ἐκμειώσας ἐκ τῶν περάτων θανάτου τὴν κατήφειαν (Καν. Σταυροπροσκυνήσεως ᾠδ. ε' τροπ. α' Θεόδωρος).

ἐκπειάσας ἐν σταυρῷ τὰς παλάμας ἐνηγαλίσαστο τὰ ἔθνη (Τριῶδ. (β') ᾠδ. γ' τροπ. β' Τετάρτ. Ε' ἔβδ. νηστειῶν).

ἐκπληρῶν δαυιτικὴν προφητείαν ἐξεκάλυψε τὴν οἰκειάν μεγαλειότητα τοῖς μαθηταῖς αἰνετὸν δεικνὺς ἑαυτὸν καὶ δεδοξασμένον τῷ πατρὶ καὶ πνεύματι (Παρακλ. ἦχ. βαρὺς Σαββ. ἔσπ. Στιχηρ. ε')· ἐκπληρῶν τὰ κηρύγματα τῶν προφητῶν (Ἰδιόμ. δ' τῶν Βαΐων εἰς τοὺς Αἴνους).

ἐκπλυσις καὶ κάθαρσις πάντων (Ἰαν. β' Καν. (α') ᾠδ. η' τροπ. β).

ἐκπριάμενος τῷ οἰκείῳ αἵματι βροτοὺς καὶ θανάτου τοῦ πικροῦ ἐκλυτρωσάμενος († Στιχηρ. Σαββ. τῆς Ἀπόκρῳ).

ἐκπυρώσας νοητῶς τὰ ὕδατα ἀναχαλκεύει τοὺς ἐξ Ἀδάμ (Στιχηρ. προεόρτ. Φώτων).

ἐκτείνας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρον καὶ τὴν ξηρὰν ἐπὶ τῶν ἀβυσσείων ὑδάτων ἐδράσας († Δα.ι. Λόγος εἰς Εὐαγγελισμόν)· ἐκτείνας τὸ φῶς καθάπερ δέρον (Κοντ. μ' μαρτύρων στροφὴ α' Ρωμ.)· ἐκτείνας ὡσεὶ δέρον τὸν πόλον (ΚΘ 40,57 Εὐχ.) ἐκτείνας ἐπὶ σταυροῦ τὰς ἀχράντους χεῖρας ἐπισυνήγαγε πάντα τὰ ἔθνη (Τροπάριον Ϛ' ὥρας μεγάλ. Παρασκευῆς).

ἐκτίλας τὴν ἄκανθαν τῆς ἁμαρτίας τῆ σταυρώσει (Τριῶδ. ᾠδ. γ' τροπ. β' Τετάρτ. Γ' ἔβδ. νηστειῶν Ἰωσήφ Στουδίτης).

ἐκτινάξας ἐν θαλάσῃ τὴν τυραννίδα Φαραῶ (εἰσμ. 324 7 Γερμανός).

ἐκτίνας πρώην σκιὰν θανάτου καὶ ἀνατείλας ὡς ἥλιος ἐκ τύφου (Σαββ. πρὸ τῆς Ἀπόκρῳ Καν. ᾠδ. η' τροπ. α' Θεόδωρος).

ἐκχέας τὸ ἴδιον αἶμα λύτρον ὑπὲρ πάντων (Καν. (β') ᾠδ. γ' τροπ.

γ' Ε' Κυρ. νηστειῶν)· ἐκχέων πηγὰς καὶ λίμνας ὑδάτων (Σαββ. Σαμα ρεΐτιδος Δόξα).

ἐλαύνων τῷ λόγῳ δαιμόνων τὰ πλήθη καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῶν δεδουλωμένους ἀπαρπάζων († Κοιντ Μεσοπεντηκ. στροφή δ' Ρωμ.).

* *ἐλεήμων* καὶ φιλόανθρωπος· ἐλεήμων καὶ σώζειν δυνάμενος (Ἀντίφωνον Η' μεγάλ. Παρασκ. Δόξα).

ἐλεήσας Χαναναίαν (Ἰδιόμ. Γ' ὥρας μεγάλ. Παρασκ. Δόξα) ἐλεήσας ἡμᾶς διὰ τῆς ἀναστάσεως (Παρακλ. ἤχ. πλ. δ' Σαββ. ἐσπέρ Στιχηρ. α')· ἐλεῶν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων (Παρασκ. μετὰ τὴν Ἀνάληψιν Δόξα Ἀποστίχ. Αἴνων)· ἐλεῶν ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀγαπῶν τοὺς δικαίους καὶ ποιῶν καὶ ἐργαζόμενος τὰ πάντα χρησίμως καὶ λυσιτελῶς († Καν. εἰς Χριστὸν ἤχ. βαρὺς ᾠδ. γ' τροπ. α' Εὐχ.).

ἐλεύθερος ἐν νεκροῖς (Παρακλ. ἤχ. α' Στιχηρ. η' Αἴνων Κυριακῆς)· ἐλεύθερος ρύπου παντὸς († Οἶκος προεόρτ. Φώτων Ρωμ.)· ἐλεύθερος ὢν κατὰ φύσιν τὴν ἰδίαν ἐπτώχευσεν δούλου μορφὴν (ΚΘ' 122, 47).

ἐλευθερώσας τοὺς ἐν τῷ ἄδη δεσμώτας (Ἰδιόμ. (β') μεγ. Παρασκ. ἐσπέρας)· ἐλευθερώσας ἡμῶν τῶν παθῶν (αὐτόθι. Ἰδιόμ. (β') τῶν Αἴνων)· ἐλευθερώσας τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῆς κατάρας (Ἀντίφωνον Θ' μεγ. Παρασκ. Δόξα)· ἐλευθερώσας ἐν Ἰορδάνῃ τὸν Ἀδάμ (Ἀντίφωνον ιε' μεγ. Παρασκ.)· ἐλευθερώσας ἡμᾶς δεδουλωμένους νόμῳ ἁμαρτίας (Παρακλ. ἤχ. πλ. α' Σαββ. πρωτὶ Δόξα Ἀποστίχ. Αἴνων)· ἐλευθερώσας φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ φωτίσας τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ (Παρακλ. ἤχ. πλ. α' Παρασκ. πρωτὶ Κάθ. δ')· ἐλευθερώσας ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ ἄδου τὸν Ἀδάμ παγγενῆ († Ἰσμ. 30, 15 Ἠλίας Ἱεροσολύμων)

* *ἐλευθερωτής* τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἐλθὼν καθεῖλε τὸν δράκοντα καὶ ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδωρήσατο (Παρακλ. ἤχ. πλ. β' Παρασκ. ἐσπ. Στιχηρ. γ' Ἀποστίχ.)· ἐλθὼν ἐν τῇ Σιών ἔστη ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ καὶ ἐδίδου τὴν χάριν τὴν σωτήριον (Σαββ. πρωτὶ Μεσοπεντηκμοστίης Στιχηρ. Ἀποστίχ. Αἴνων)· ἐλθὼν εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος (ΚΘ 4, 17 Εὐχ.)· ἐλθὼν λῦσαι τὸν κόσμον τὸ χειρόγραφον (Εἰσμ. 302, 14 Κυπριανός)· ἐλθὼν ἐπὶ γῆς σῶσαι πεπλανημένους (Εἰσμ. 97, 22 Λαμ.).

(Ἀκολουθεῖ)

† Ὁ πρ. Λεοντοπόλεως ΣΩΦΡ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ